

given Sag, at hvilken Affattelse Beslutningen end maatte faae, vil den praktiske Følge blive den samme. Der er blevet sagt, at, naar man stemte for det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, giver man derved tilkjende, at det var „utilbørligt“, hvad Valgbestyrelsens Formand i Åfsens havde gjort. Dette tror jeg, er en fuldstændig uberettiget Paastand; man kan meget godt anse den Fortolkning, som er bleven gjort gjældende af Valgbestyrelsens Formand den 3die Januar, for at ligge indenfor de Grændser, hvor Valgloven giver ham Frihed, for at være en antagelig Fortolkning af Valgloven, og dog komme til det Resultat, at i det Hele er denne Fortolkning ikke at billige. Jeg vilde, naar jeg skulde have set paa Sagen for to Maanedre siden, ikke have fundet noget Bæsentligt at indvende mod den Lindbergske Fortolkning, men efterat jeg har været Vidne til, at et Valg paa Grund deraf er blevet holdt hen i over 6, ja i 7 Uger, og at det nu staar som en yderst tvivlsom Ting, hvad Resultatet vil blive, saa siger jeg, maa der hellere komme en anden Fortolkning af denne Paragraf i Valgloven, som man for Fremtiden kan følge. Dersom det ved den forestaaende Afstemning dreiede sig blot og væsentligst om, at faae de rette juridiske Principer slaaede fast, saa kan jeg ikke se Andet, end at jeg vilde handle fornuftigst i at vælge den Form, som nærmest faldt sammen med min individuelle Mening, men skjøndt vi her ere en „Domstol“, og skjøndt vi ikke skulle ledes af noget Andet end vor politiske Overbevisning, saa er det dog piensynligt, at en ikke ringe Grad af taktisk Bevægelse blander sig ind i denne hele Afstemningshistorie. Den livlige Begeistring, hvormed den ærede Ordfører for Flertallet sluttede sig til mit Endringsforslag, gjorde mig noget mistænksom, thi jeg sagde til mig selv: Hvorledes kan det dog være, at Flertallet vil stemme for min Redaktion og ikke for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds? Dette Flertal erklærer det jo netop for i allerhøjeste Grad uberettiget, hvad Valgbestyrelsens Formand har gjort. (Ufbrydelse af Holstein). Ja, nu for Diebliffet taler jeg til Ordføreren for Flertallet og ikke med det ærede Medlem, En om En, mine Herrer, og To om . . . Andre. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller staa i den bestemte Formening, at Valgbestyrelsens Formand har handlet uberettiget ved at negte Sorgen Pedersen Ordet, og derfor forstaar jeg virkelig ikke, hvilke Betænkeligheder han kan have ved at stemme for den Beslutning, som det ærede Medlem for Kolding har foreslaaet. Jeg synes, at netop for ham og hans Meningsfæller maatte det være en afgjort Sag, at denne Beslutning maatte de stemme for. Jeg kan ogsaa se, at de tillige maatte kunne stemme for min Redaktion; men den Begeistring, hvormed den ærede Ordfører erklærede at ville stemme for

min Formulering, skjøndt han ikke vilde stemme for den anden, lærte mig ganske tydeligt, at den ærede Ordfører ligesom jeg, for Diebliffet, lægger Hovedvægten paa, hvad der bliver Resultatet af Spørgsmaalet om selve Valgets Godkjendelse. Dette er nemlig for mig i dette Diebliff det Bæsentlige; om den ene eller den anden Fortolkning af Valglovens § 35 ved denne Leilighed bliver slaaet fast, eller ikke slaaet fast, bliver slaaet mere eller mindre fast, det spiller for mig ingen stor Rolle. Men nu har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds erklæret, at, naar han ikke faar sin Beslutning, saa er han ikke nøiet, saa kan han ikke stemme for den anden Del af Beslutningen, nemlig, at Valget godkjendes. Kan han ikke taale nogen „Besfermachen“ paa dette Omraade, denne Resolution skal gaa ind i Verdenshistorien, saaledes som han har præget den. Det skulde dog ikke være derfor, at den ærede Ordfører for Flertallet saa gjerne vil stemme for min Redaktion? Det er da vel ikke, fordi saa vil det ærede Medlem for Kolding og de, der mene som han, ikke stemme for den anden Del af Beslutningen? Det skulde dog ikke være af den Grund? (Modsigelse). Ja, man bliver saa merkøerdig mistænksom, saa det er ikke aldeles umuligt, at denne praktiske Betragtning kunde have ligget til Grund. Jeg skal ganske aabent sige, at jeg har den Betragtning nu, at, dersom min Redaktion af den første Beslutning gaar igjennem, vil det meget vægtige Medlem fra Kolding stemme imod Nr. 2, og det vil jeg ikke udsætte mig for. Meget heller, end at det skulde have den Følge, vil jeg trække min besedne „Besfermachen“ tilbage og gaa under det caubinske Aag, som det ærede Medlem fra Kolding har stillet og sige: „Gud bevares, er det Vilfaaret for det uundværlige Stemmetail, vi behøve, saa skal jeg med Fornøielse stemme for denne Beslutning“. Havde vi faaet alle vore Valg godkjendte i rette Tid, som de burde have været, var det os, der vare de mægtige, men nu ere vi svage, og saa maa vi lide de Svages Lod, og for at gjøre det, skal jeg tage mit Forslag tilbage og stemme for det, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, idet jeg som sagt praktisk anser det for at være ganske ligeegyldigt, hvilken Form vor Beslutning faar, naar blot Valget i Åfsens godkjendes.

Formanden (Krabbe): Maa jeg spørge, om Hogen optager det Endringsforslag, der er taget tilbage, hvis ikke er det bortfaldet. (Op-hold.) Det er saaledes bortfaldet.

Inden Forhandlingen gaar videre, tror jeg det er rigtigt at gjøre en Bemærkning, som flere ærede Medlemmers Ytringer synes mig at give Anledning til. Det er den, at de Udvalgte, der ere faldne paa et Møde, der er gaaet forud for det Valg, hvorom her er Tale, kun vedrøre denne Sag, for saa vidt de kunne tjene som Bidrag til